

Arrest

nr. 229 653 van 2 december 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 mei 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 16 september 2018 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 18 september 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 16 oktober 2018 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoekster meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat zij 20,7 jaar was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 15 april 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 16 april 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 18/09/2018
Overdracht CGVS: 13/12/2018*

Uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS vonden plaats op 17 januari 2019 (van 09u11 tot 12u56) en op 12 maart 2019 (van 09u05 tot 11u58). U werd hierbij telkens bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Bij het eerste onderhoud was uw advocaat, meester D'HAEYER, gedurende het volledige onderhoud aanwezig. Bij het tweede onderhoud was uw advocaat, meester OGER, aanwezig vanaf 9u39 tot en met het einde van het onderhoud.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger afkomstig uit Waghjan een dorp in het district Mohammad Agha in de provincie Logar.

U was verloofd met uw neef R., de zoon van uw tante langs vaders kant. R. was actief als soldaat in de provincie Helmand en kwam tijdens de oorlog om het leven. Een jaar na het overlijden van uw verloofde ontmoette u J.T., uw huidige partner, tijdens het huwelijksfeest van diens broer. Anderhalve tot twee maanden later liet J.T. zijn zus een eerste huwelijksaanzoek doen bij uw familie. Tijdens dit eerste aanzoek bracht uw moeder de zus van J.T. op de hoogte van het feit dat u reeds eerder verloofd was en dat uw verloofde om het leven was gekomen. Een maand later kwam de zus van J.T. opnieuw langs en deed zij een tweede keer een huwelijksaanzoek in naam van haar broer. Uw vader raakte op de hoogte van dit aanzoek en heeft u hierop geslagen. Uw vader wou dat u met de broer van R., B., zou huwen. U zag dit zelf evenwel niet zitten omdat B. geestelijk niet volledig in orde was. Niettemin besloot uw vader om na het tweede aanzoek van J.T. zijn zus op te bellen en de verlovings met B. te regelen. Ongeveer vier of vijf dagen na de verloving tussen u en B. kwam de zus van J.T. een derde keer met een huwelijksaanzoek. Bij deze ontmoeting kwam zij te weten dat u intussen met B. verloofd was. Als reactie op dit nieuws deed J.T., via zijn zus, aan u het voorstel om weg te lopen. U ging, na overleg met uw moeder, in op dit voorstel en u ontmoette op 1 juni 2018 omstreeks vier uur in de namiddag J.T.. J.T. had een chauffeur geregeld die jullie naar zijn neef bracht. Bij de neef van J.T. zijn jullie nog diezelfde avond getrouwd. Uit vrees voor uw familie zijn jullie slechts één nacht bij de neef gebleven en vluchtten jullie vervolgens weg uit Afghanistan.

Samen met J.T. reisde u doorheen verschillende landen vooraleer u een maand na uw vertrek uit Afghanistan in Griekenland bent aangekomen. Na twee maanden in Griekenland te hebben verbleven bent u met een vals paspoort met het vliegtuig naar België gekomen. Uw partner werd tijdens een controle tegengehouden en verblijft hierdoor vooralsnog in Griekenland. U bent in België aangekomen op 16 september 2018 en u diende twee dagen later, op 18 september 2018, een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: foto's van uzelf tijdens uw verloving met R. (o), foto's van uzelf tijdens uw verloving met B. (o) en een document dat uw religieus huwelijk met J.T. staft (o).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust.

Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Zo kan vooreerst worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u ingeroepen asielrelaas. Naast het gegeven dat u er bij wijlen niet in slaagde om coherente verklaringen af te leggen bleek uw relaas bovendien op cruciale punten een gebrekkige logica te vertonen.

Uit uw verklaringen moet blijken dat uw huidige partner, J.T., in de laatste anderhalve maand van uw verblijf in Afghanistan drie keer uw hand heeft gevraagd via zijn zus (CGVS 1 p. 30). Wanneer tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud bij het CGVS werd ingegaan op het tijdsverloop van deze aanvragen en er meer bepaald werd gevraagd wanneer het tweede aanzoek plaatsvond maakte u zelf spontaan een connectie met het eerste aanzoek en stelde u: "Dus een week later zijn ze tweede keer gekomen. Een week na de eerste keer. En na dat tweede aanzoek was de verlovings met mijn neef geregeld. En dan kwamen ze een derde keer." (CGVS 1 p. 31) Bij het tweede onderhoud werd naar dit onderwerp teruggekeerd en werd er gevraagd hoe lang na het eerste aanzoek J.T. een tweede aanzoek heeft gedaan. U repliceerde hierop: "Het was een maand later. Een maand na de eerste keer." (CGVS 2 p. 22) Dergelijke incoherenties inzake de kern van uw relaas en aangaande de meest precieze periode voor uw definitieve vertrek doen reeds twifelen aan uw geloofwaardigheid ter zake. Niet in het minst omdat u bij uw eerste onderhoud zelf spontaan de duiding deed ten aanzien van het eerste aanzoek.

De gebrekkige coherentie zette zich bovendien verder inzake de verklaringen die u aflegde over de afspraak die werd gemaakt met J.T. om samen weg te lopen.

Wanneer bij uw eerste onderhoud bij het CGVS gevraagd werd naar het moment waarop jullie beslisten om de stap te zetten en jullie vertrek te concretiseren stelde u: "Eerst was ik verloofd met mijn neef, de zoon van de zus van mijn vader. Hij is om het leven gekomen. En dan heeft mijn gezin geprobeerd om mij met zijn broer te laten trouwen. Van de neef die overleden is. Volgens mijn mama was het beter om met mijn huidige man te trouwen in plaats van met die neef. Drie dagen voor mijn vertrek hadden we afgesproken die dag gaan we weglopen. Dus hij heeft in die drie dagen alles geregeld." (CGVS 1 p. 17, 33) In het kader van uw tweede onderhoud bij het CGVS gaf u evenwel te kennen dat de zus van J.T. u pas de dag voor uw vertrek kwam informeren over het voorstel om definitief te vertrekken samen (CGVS 2 p. 4) Later tijdens datzelfde onderhoud gaf u dan weer te kennen dat de zus twee dagen voor jullie vertrek een laatste keer was langsgekomen en dat u nadien ook geen contact meer had met haar. U gaf hier na confrontatie aan dat u eerder bij het CGVS wel degelijk hetzelfde had gezegd en dat er een misverstand moet zijn gebeurd (CGVS 2 p. 20). Dit louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen kan evenwel niet worden aanschouwd als een toereikende uitleg voor de vastgestelde divergenties. Dat er ter zake ook geen misverstanden in de conclusies zijn geslopen wordt bevestigd met het antwoord dat u gaf op de vraag hoe vaak er in totaal een contact was geweest tussen uw familie en de familie van J.T.: "Het was in totaal vier keer. Twee keer voor ik verloofde met B.. En één keer erna. En één keer om te informeren om weg te gaan." U ontkende vervolgens nog dat er behalve deze vier rechtstreekse contacten ooit nog een ander contact was geweest, noch rechtstreeks noch onrechtstreeks, tussen iemand van uw familie en iemand van de familie van J.T. (CGVS 2 p. 27). Rechtstreeks contact tussen u en J.T. was er evenmin geweest (CGVS 1 p. 32 en 33). Gelet op voorgaande vaststellingen kan aldus worden gesteld dat uw gebrekkige coherentie bevestigd wordt en zodoende uw geloofwaardigheid verder wordt aangetast.

In het licht van uw stelling dat uw vertrek en huwelijk met J.T. een reactie was op uw gedwongen verlovings met B. mag het verder verbazen hoe uw partner alles zo snel kon regelen zoals u beweert. Afhankelijk van welke van uw verklaringen worden aangenomen zou uw partner slechts één, twee of hoogstens dagen voor jullie vertrek uw akkoord met een definitief en geheim vertrek vernomen hebben. In dit opzicht is het dan ook uiterst merkwaardig dat hij in deze uiterst beperkte tijdspanne: een bereidwillige chauffeur vond, de hand kon leggen op voldoende middelen of een geldschietter kon vinden om de reis de financiers, een smokkelaar kon regelen én een huwelijk met getuigen op poten kon zetten. Het spreekt voor zich dat dit verloop weinig aannemelijk is. Bovendien slaagt u er dienaangaande ook niet in om duiding te geven over het onderwerp daar uw verklaringen ter zake de wensen overlaten. U weet niet wie de chauffeur was met wie J.T. u oppikte en u weet evenmin of uw J.T. zelf deze chauffeur kende (CGVS 2 p. 4), u heeft er verder geen idee van wat de volledige naam is van de neef van J.T. waar u een nacht bij onderdook, evenmin weet u waar hij woonachtig was, zelfs de stad kan u niet vertellen (CGVS 1 p. 5 en 16 en CGVS 2 p. 18), voorts kan u niet duiden wanneer de neef in kwestie alles is beginnen regelen (CGVS 1 p. 17) of hoe de reisweg kon betaald en geregeld worden op zo'n korte tijd (CGVS 1 p. 20 en CGVS 2 p. 20 en 23). Ook over het huwelijk dat plaatsvond kon u weinig vertellen en weet u niet wie de getuigen waren of hoe deze werden bijeengebracht (CGVS 1 p. 16-17). De voormelde verklaringen, waarbij alles op amper enkele dagen tijd moet zijn geregeld en u geen enkele noemenswaardige informatie kan geven hierover, kunnen geenszins overtuigen en wijzen verder op een gekunsteld relaas waarmee u geen waarachtig zicht biedt op de omstandigheden en redenen van uw vertrek uit uw land van herkomst.

Naast het gegeven dat er vraagtekens kunnen geplaatst worden bij het praktische verloop van uw vertrek en huwelijk met J.T. dient in deze te worden benadrukt dat de handelswijze van J.T. op geen enkele manier als logisch kan aanschouwd worden, zeker wanneer de context van het moment in rekening wordt gebracht. Uit uw verklaringen blijkt immers dat J.T. na zijn eerste aanzoek, dat nota bene werd afgewezen, te weten kwam dat u reeds verloofd was geweest met een overleden familielid van u. Ofschoon u deze historiek met u meedroeg besliste J.T. om nóg twee keer uw hand te vragen bij uw familie en telkenmale werd hij afgewezen. Deze herhaaldelijke aanzoeken zijn op zich reeds twijfelachtig daar zijn eigen familie er omwille van uw eerdere verlovings niet achter stond dat hij uw hand zou vragen. Bij het derde aanzoek kwam J.T. te weten dat u opnieuw was verloofd, dit keer met B.. Desondanks bleek J.T. u niet te willen opgeven en lanceerde hij via zijn zus de idee om weg te vluchten uit jullie land van herkomst. Dergelijke handelingen kunnen eenvoudig een familievete op gang brengen en met zijn handelswijze brengt J.T. zo niet alleen zichzelf maar ook het leven van u en zijn voltallige familie, die eveneens in Waghjan woonde, in gevaar. Dat hij dermate gedecideerd lijkt en verregaande risico's voor zichzelf en zijn omgeving neemt is geenszins logisch daar hij op dat moment eigenlijk niet de minste kennis van u had. Uit uw verklaringen blijkt immers dat jullie behalve een éénmalige begroeting op een huwelijksfeest nooit contact met elkaar hebben gehad (CGVS 2 p. 24).

U kan amper iets inhoudelijks zeggen over J.T. en omgekeerd heeft u er evenmin een idee van waarom hij u precies wou huwen.

U stelt dan wel dat hij verliefd was maar wanneer uitgebreid ingegaan wordt op jullie relatie en gevoelens voor elkaar blijkt dat dit weinig meer behelst dan dat jullie elkaar leuk vinden, hetgeen – zo blijkt uit uw verklaringen – in hoofdzaak gebaseerd is op hoe jullie er uiterlijk uitzien (CGVS 1 p. 31-35 en CGVS 2 p. 24 en 28). Wanneer de voormelde context in ogenschouw wordt genomen, waarbij blijkt dat u en J.T. elkaar eigenlijk niet kennen en elkaar ook niet hebben gesproken, kan niet worden ingezien waarom J.T. voor een de facto onbekende vrouw het risico zou nemen om zichzelf en zijn voltallige familie in gevaar te brengen, nota bene na reeds verschillende afwijzingen en in het licht van uw nieuwe verloving met een neef. Dergelijke gebrekkige logica doet dan ook verder twijfelen aan uw geloofwaardigheid ter zake.

Naast J.T. nam ook uw eigen moeder ernstige risico's door niet alleen als enige binnen uw familie u te steunen in uw wens om met J.T. samen te zijn, maar ook en vooral door uw vertrek concreet te gaan faciliteren. Uw moeder was immers op de hoogte van en ging akkoord met uw vertrek uit uw herkomstland en zij heeft u ook zelf naar het afspreekpunt gebracht vanwaar uw vertrek zou aanvatten (CGVS 1 p. 5). Uw moeder had aan uw vader verteld dat ze met u naar uw oom zou gaan (CGVS 1 p. 6). Hierdoor kan sowieso worden aangenomen dat de vragen die uw familieleden zouden hebben over uw plotse vertrek/verdwijning bij uw moeder zouden terechtkomen. Desondanks blijkt dat u geen kennis heeft over wat uw moeder precies van plan was te zeggen of te doen na uw vertrek. U weet niet waar uw moeder heenging nadat u vertrok. U weet evenmin wat ze tegen de rest van de familie zei of van plan was te zeggen. Uit uw verklaringen zou immers moeten blijken dat u dit onderwerp niet heeft besproken met uw moeder (CGVS 1 p. 7 en 41 en CGVS 2 p. 2 en 29). Uit uw verklaringen blijkt bovendien algemeen dat u amper heeft gesproken over de situatie die was ontstaan. Gezien de situatie waarin jullie zich bevonden is dit andermaal weinig overtuigend (CGVS 2 p. 26). Daar jullie uiteindelijk in samenspraak tot de beslissing zijn gekomen om u te laten vluchten en rekening houdend met de faciliterende en risicovolle rol die uw moeder heeft opgenomen, kan worden verwacht dat jullie ook op een doorgedreven wijze over het onderwerp zouden hebben gesproken met elkaar, alsook over hoe uw moeder na uw vertrek met de situatie zou proberen om te gaan. Uit uw verklaringen blijkt evenwel het tegendeel. Deze waren dermate beperkt dat zij verder de aannemelijkheid en geloofwaardigheid van uw geclaimde problematiek ondermijnen.

Hierbij aansluitend blijkt ook dat u een onaannemelijke kennis heeft van de actuele situatie, ofschoon u wel degelijk de mogelijkheden heeft (gehad) om meer te weten te komen van wat er gebeurd is na uw vertrek. Zo is er ontegensprekelijk contact geweest tussen uw man en diens neef na jullie vertrek uit Afghanistan. Bovendien heeft nog een andere persoon, gezien uw relaas logischerwijs de zus van J.T., medewerking verleend door de foto's die u in het kader van uw beschermingsverzoek heeft voorgelegd door te geven aan de neef van uw man. Zo kan worden verondersteld dat jullie naast de rechtstreekse communicatielijn met de neef van J.T. ook nog (minstens onrechtstreeks) kunnen communiceren met de zus van J.T.. Gezien deze voor de hand liggende contactmogelijkheden en gezien de familie van J.T. in hetzelfde dorp van uw familie woont, kan worden verwacht dat jullie ook nieuws zouden kunnen verkrijgen over de situatie ter plekke. Dit bleek evenwel allerminst het geval te zijn. U heeft naar eigen zeggen niets van informatie over het verloop van de situatie noch over wat er gebeurde met uw moeder. Dit is allerminst aannemelijk. Ofschoon u aanvankelijk nog verklaarde dat uw man met niemand meer contact heeft moet u na confrontatie toegeven dat er nog contact moet zijn geweest: "Ik weet wel dat hij in contact is geweest met zijn neef. Hij stond aan zijn kant. En die zus. Maar verder neen." (CGVS 1 p. 36) Gevraagd of uw man dan contact heeft gehad met zijn zus stelde u dat u dit niet wist. Gevraagd naar hoe het komt dat u dit niet wist gaf u aan dat hij u nooit zoiets heeft verteld. Wanneer vervolgens gevraagd werd of u zelf heeft gevraagd naar een dergelijk contact stelde u: "Ik zit zelf in moeilijke situatie, neen ik heb er niet naar gevraagd." (CGVS 1 p. 36-37) Uiteindelijk geeft u ook aan dat u niet heeft gepolst naar het contact dat uw man met zijn neef moet hebben gehad. Gevraagd naar de redenen waarom dit niet het geval was repliceerde u louter: "Eigenlijk niet op gelet." (CGVS 1 p. 37) U weet voorts evenmin of uw man heeft geprobeerd om info te verkrijgen over jullie families in jullie land van herkomst en u stelt dat u hier ook nooit naar gevraagd heeft. Wanneer verder ingegaan wordt op uw gebrekkige kennis over eventuele contacten en de informatie die hieruit kon voortvloeien slaagt u er geenszins in om de lacunes en gebrekkige logica te duiden (CGVS 1 p. 37-38 en CGVS 2 p. 29-30). Uw verklaringen zijn zodoende zonder twijfel ongeloofwaardig te noemen aangezien zij er op wijzen dat u volledig nalaat om (te proberen) informatie te verkrijgen, ofschoon u op deze manier een inzicht zou verwerven in de situatie ter plekke, in de mogelijke familieproblemen die er zijn ontstaan, in het risico dat u en uw man lopen bij een terugkeer én in het lot dat uw moeder heeft ondergaan.

De verschillende incoherenties en onlogische passages die werden vastgesteld en doen besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielaanpak, indiceren de gebrekkige oprechtheid van uw verklaringen en hebben zodoende ook een negatieve invloed op uw algemene geloofwaardigheid.

Naast de vaststelling dat er aan uw relaas geen geloof kan worden gehecht werd er tevens vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis over de omgeving van uw dorp uiterst bedenkelijk en beperkt bleek te zijn. Gevraagd naar dorpen in de buurt van Waghjan repliceerde u in eerste instantie met een opsomming van districten, districtcentra of zones uit het district. Wanneer u er op gewezen werd dat er gevraagd werd naar dorpen uit uw onmiddellijke omgeving om zo uw herkomstregio te situeren stelde u dat u dit niet wist. Uiteindelijk gaf u aan dat u zelf geen enkel dorp kon noemen dat zich in de omgeving van uw woonplaats bevond (CGVS 1 p. 15). Zelfs voor iemand die naar eigen zeggen nooit buiten komt is dit merkwaardig. In gesprekken met uw familie en omgeving moeten andere dorpen toch wel al eens ter sprake zijn gekomen. Het is bovendien opmerkelijk dat uw totaal onvermogen om enig dorp uit uw omgeving te benoemen in contrast staat met uw initiële opsomming van districten en districtcentra, hetgeen in dit licht geenszins spontaan overkomt. Ook wanneer het initiatief van de PO kwam en er u diverse dorpen werden voorgelegd bleek dat deze amper een belletje deden rinkelen. Uit een lijst van tien dorpen die zich binnen een straal van enkele honderden meters tot hoogstens een paar kilometer van uw woonplaats moeten bevinden gaf u slechts bij twee dorpen aan dat u er van hoorde of van kon gehoord hebben (zie kaarten toegevoegd aan dossier en onder andere <https://mapcarta.com/14589322/Map>). Wanneer dan evenwel inzake deze dorpen werd gevraagd of u ze enigszins kon situeren gaf u aan dat u dit niet kon en u diende van beide dorpen zelfs toe te geven dat u niet wist of ze in uw eigen district lagen (CGVS 1 p. 27-29). Binnen dezelfde passage werden er u overigens nog de naam van een fort (<https://mapcarta.com/15248936>) en twee schrijnen (<https://mapcarta.com/15283628> en <https://mapcarta.com/15283694/Map>) voorgelegd die zich in de (zeer) nabije omgeving van uw woonplaats bevinden, maar ook van deze plaatsnamen leek u nog nooit gehoord te hebben (CGVS 1 p. 28-29 en CGVS 2 p. 17). Zelf kon u ook geen schrijnen benoemen uit uw regio wanneer dit werd gevraagd (CGVS 1 p. 29). De uiterst gebrekkige kennis die u tentoonspreidde is frappant en doet reeds ernstige twijfels rijzen over uw beweerde herkomst. Wanneer tijdens het onderhoud ingegaan werd op aanknopingspunten met uw eigen leefwereld bleken uw verklaringen opnieuw niet te kunnen overtuigen. Bij het eerste onderhoud bij het CGVS gaf u te kennen dat er op de gronden van uw familie enkel ajuin en tarwe werden verbouwd. U gaf, gebruik makend van Afghaanse maanden, ook voldoende correct aan wanneer deze gewassen geplant/gezaaid en geoogst werden. Tijdens dit onderhoud ontkende u voorts dat er nog iets anders werd verbouwd op de gronden van uw familie (CGVS 1 p. 14). Tijdens uw tweede onderhoud gaf u evenwel aan dat er ook aardappelen, okra en tomaten geteeld werden op de grond van uw familie (CGVS 2 p. 15). Bovendien bleek u niet te weten wanneer deze groenten geoogst werden, zelfs niet bij benadering (CGVS 2 p. 15-16). Gezien u zelf verklaarde dat uw leven voor het overgrote gedeelte gevuld was met huishoudelijke taken, is het opmerkelijk dat u niet zou weten wanneer de door jullie gebruikte voedingsmiddelen geoogst werden. Ofschoon u zelf niet op het land werkte betreft dit alsnog uw directe leefwereld daar u samen met uw moeder instond voor de bereiding van het eten. In die context kan redelijkerwijs worden verwacht dat u weet wanneer welke groenten klaar zijn om geoogst en gebruikt te worden. Dat u dit voor tarwe en ajuin kon duiden per maand en voor de andere groenten in het geheel geen indicatie kon geven, doet vermoeden dat uw gefragmenteerde en beperkte kennis veeleer is ingestudeerd dan dat deze werd verteld vanuit uw eigen leefwereld. Ook andere zaken waren weinig doorleefd. U gaf aan dat een groot deel van uw verantwoordelijkheid erin bestond om de veestapel, ongeveer twee koeien en drie schapen omvattend, van uw familie te verzorgen. Dienaangaande is het opmerkelijk dat u nooit zelf de dieren zou gemolken hebben.

Nadat u eerst verklaarde dat u het niet zo vaak deed, gaf u meteen erna immers aan dat u het nooit heeft gedaan. Vervolgens gevraagd naar de scheerperiodes voor de schapen stelde u dat dit nooit nodig was omdat er elk jaar nieuwe dieren gekocht werden.

Wanneer dan werd gevraagd waarom er niet geopteerd werd om bijvoorbeeld te fokken met de schapen om zo geen dieren meer te moeten kopen zodat uw familie zelf kon instaan voor jullie vee stelde u dat dergelijke zaken niet onder uw verantwoordelijkheid vielen. Dat u bepaalde keuzes niet zelf kon maken kan worden aangenomen, doch kan wel van u verwacht worden dat u meer informatie zou kunnen geven ter zake. Te meer omdat u zelf aangaf dat het vee uw verantwoordelijkheid was en u dus in de loop der jaren de mogelijkheid moet gehad hebben om enige kennis ter zake op te doen (CGVS 2 p. 5-8). Ook de moskee waar uw mannelijke familieleden naartoe gingen kon u niet benoemen, noch kon u deze situeren of aangeven wie er werkzaam was als mullah of qari (CGVS 1 p. 40 en CGVS 2 p. 17). Redelijkerwijs kan ook wel worden verwacht dat dergelijke zaken al eens ter sprake zouden zijn gekomen thuis. Van de weinige keren dat u buiten kwam was dit steevast om naar familieleden, zoals uw ooms, te gaan. Bijgevolg kan worden verwacht dat deze momenten u zijn bijgebleven en dat u enigszins gedetailleerd en doorleefd kan vertellen over deze uitstappen. Gevraagd naar de route tijdens het eerste onderhoud bij het CGVS beperkte u zich evenwel tot: "Ja dus mijn dorp heeft twee delen. Laag en hoog gelegen. Ik moest via de landbouwgronden vertrekken. Je kwam wel aantal huizen tegen. En dan huis van mijn oom." (CGVS 1 p. 23) U maakte geen gewag van een rivier die u diende over te steken om bij uw oom te komen. Nog verder tijdens datzelfde interview ontkende u vervolgens tot drie keer toe dat er zich in uw regio een rivier zou bevinden (CGVS 1 p. 26). In dit licht is het opvallend dat u bij het tweede onderhoud te kennen gaf dat u onderweg naar uw ooms een grote stroom passeerde. U bevestigde vervolgens ook dat deze stroom permanent gevuld was met water, dat men deze stroom met een brug kon oversteken en dat deze stroom op ongeveer tien minuten van uw woning verwijderd was (CGVS 2 p. 12-13). U werd vervolgens geconfronteerd met het gegeven dat u de vorige keer had verklaard dat u geen weet had van een rivier in uw regio. U repliceerde hierop: "Wel u vroeg me naar een rivier. Ik zag hier rivieren die zelfs boten hebben. Die stroom daar is niet zo groot. Het is gewoon een waterkanaal voor ons." (CGVS 2 p. 13) Dergelijke uitleg kan evenwel niet worden aangenomen. Wanneer u tot drie keer toe (doelbewust) gevraagd wordt naar het bestaan van een rivier in uw regio kan wel degelijk verwacht worden dat u een (volgens u) grote en permanent met water gevulde stroom zou vermelden. Te meer omdat u deze tijdens de weinige keren dat u kon buiten komen met een brug diende over te steken om naar uw ooms te kunnen gaan. Uw verklaringen ter zake kunnen zodoende bezwaarlijk als coherent aanschouwd worden. Dat u in uw eerste onderhoud geen rivier vermeldde mag trouwens verbazen. Wanneer immers verschillende kaarten geraadpleegd worden (google maps, mapcarta, AIMS-kaart en OCHA district atlas) kan telkens duidelijk de rivier (die uw volledige district doorkruist en noordelijk uitmondt in de Kabul-rivier) gesitueerd worden in uw (zeer) nabije omgeving. Wat er ook van zij, de verschillende voormelde vaststellingen doen besluiten dat uw kennis inzake elementen die uw persoonlijke leefwereld zouden moeten raken ontoereikend was en verder uw geloofwaardigheid inzake uw herkomst ondermijnt.

Verder blijkt dat u over geen enkele gebeurtenis of incident die zich in uw regio zou hebben afgespeeld iets meer kan vertellen. Gezien de (veiligheids)situatie in de regio waar u claimt afkomstig van te zijn is dit zeer opmerkelijk. U heeft verder ook geen weet van luchtaanvallen of van de aanwezigheid van buitenlandse troepen in de regio. Uw verklaringen inzake de beschrijving die uw moeder al dan niet gaf over de taliban in uw regio blijken beperkt en niet geheel coherent te zijn (CGVS 1 p. 24-25 en CGVS 2 p. 23-24). U verklaarde uiteindelijk wel dat de regio erg onveilig was, maar verder dan dit raakt u niet. Uiteindelijk geeft u aan dat u geen enkele informatie heeft over een concreet incident die zich heeft afgespeeld in uw regio (CGVS 1 p. 24-25). Wanneer er u verschillende incidenten werden voorgelegd die zich in en rond uw dorp hebben afgespeeld was u kennelijk ook niet op de hoogte hiervan. Zo bleek u niet op de hoogte te zijn van de ontvoering van drie Indische ingenieurs die onderweg waren van Logar naar Kabul en in de vallei van Waghjan werden gevangen en meegenomen werden door de taliban. U gaf aan totaal niet met dergelijke zaken bezig te zijn en altijd binnen te blijven (CGVS 1 p. 26). Echter kan worden verwacht dat dergelijk nieuws de ronde zou doen in een ruraal dorp als het uwe en dat het incident u zodoende wel ter ore zou zijn gekomen. Daarnaast bleek u evenmin te hebben gehoord van Qaramuddin Shakib. Ook toen u werd meegedeeld dat deze (adjunct-)gouverneur gedood werd in Waghjan leek u kennelijk niet te weten waarover het ging (CGVS 1 p. 26). Opnieuw kan redelijkerwijs worden verwacht dat dergelijk nieuws, waar overigens uitgebreid over bericht werd in diverse media, ook in uw eigen dorp uitvoerig besproken moet zijn geweest. Bovendien vond dit incident plaats in april 2018, amper enkele maanden voor uw vertrek uit Afghanistan. Dat u ook hier niet van op de hoogte bleek te zijn is verder indicatief voor uw gebrekkige geloofwaardigheid inzake uw herkomst. U bleek evenmin kennis te hebben van incidenten die zich zouden afgespeeld hebben in de bazaar van Waghjan, ofschoon u aangaf dat deze slechts op 10 à 15 minuten van uw woning verwijderd was (CGVS 1 p. 27). In september van 2017 werden drie burgers gedood en raakten er minstens evenveel gewond wanneer de taliban het vuur opende op een voertuig van de lokale politie in Waghjan bazaar. Het verkeer van Kabul naar Paktia werd door het incident een half uur staande gehouden.

Wanneer u met deze feiten geconfronteerd werd stelde u: "Dat zou heel goed kunnen. Zo'n dergelijke moorden gebeurt elke dag. Ook vele familieleden en verwantschappen, familiemoorden." Gevraagd of u dan zelf concrete voorbeelden kon aanhalen van dergelijke of andere incidenten die zich in uw regio afspeelden reprecieerde u evenwel: "Ik weet het niet. Ik heb geen info." U werd vervolgens geconfronteerd met het weinig aannemelijke karakter van uw verklaringen. Enerzijds zegt u dat dergelijke incidenten die door de PO werden aangehaald zich dagelijks voordoen. Anderzijds blijkt dat u van geen van de concrete incidenten op de hoogte blijkt te zijn én dat u zelf ook geen eigen voorbeelden kan geven. U stelde hierop opnieuw: "Zo mensen vermoorden het is iets heel normaal in de regio en het wordt veel gedaan. We vragen zelfs niet wie het was of van welke familie. We horen alleen daar is iemand vermoord." U dient evenwel opnieuw toe te geven dat er u geen enkel incident is bijgebleven en dat u niets kan vertellen (CGVS 1 p. 27). Dat u niets kan vertellen ofschoon er zich volgens u veel incidenten voordoen in uw regio is van elke logica gespeend. Dat u bovendien klaarblijkelijk niet hoorde van het incident in de bazaar is verder niet aannemelijk, niet alleen omdat dergelijke incidenten op zich in het oog springen, maar bovenal omdat uw eigen vader werkzaam was op de bazaar van Waghjan. Het is in dit geval moeilijk aan te nemen dat u hier niet van op de hoogte zou zijn, dat uw vader er niet zou over spreken of dat het onderwerp in z'n geheel niet aan bod zou zijn gekomen thuis. Gezien de nabijheid van de voorgelegde incidenten kan, zelfs indien zou worden aangenomen dat u niet of amper buitenshuis kwam, redelijkerwijs worden verwacht dat u van dergelijke gebeurtenissen op de hoogte zou zijn. U bleek verder niet op de hoogte te zijn van conflicten in uw dorp of over familie- of clanruzies in uw dorp. Volgens uw verklaringen zou uw vader nooit iets hebben gezegd over de veiligheidssituatie, zelfs niet wanneer hem hier uitdrukkelijk om gevraagd werd. Deze uitleg kan evenwel bezwaarlijk als overtuigend aanschouwd worden. Indien u effectief uit een volatiele regio afkomstig zou zijn en uw vader ook de wens had om u en uw moeder binnenshuis te houden, kan worden verwacht dat hij wel degelijk enige informatie zou verschaffen over de precaire veiligheid in de omgeving en dat u bijgevolg ook meer zou kunnen zeggen over wat er zich afspeelden in uw directe omgeving (CGVS 2 p. 16-17). Zodoende dient te worden opgemerkt dat uw kennis over de situatie in uw beweerde herkomstregio dermate ontoereikend is dat dit verder negatief inwerkt op uw geloofwaardigheid ter zake.

Aansluitend bij het voorgaande kan verder nog worden opgemerkt dat u stelde dat u er geen weet van had dat in uw regio ooit de oogst mislukte of dat er zich ooit natuurrampen zouden voorgedaan hebben in uw regio (CGVS 1 p. 25). Deze stellingen lijken evenwel niet overeen te komen met een getuigenis die in de pers kwam in april 2016. Een inwoner van Waghjan bevestigde toen dat de Logar-rivier honderden 'acres' aan landbouwgronden had vernietigd (1 acre ~ 0,41 hectare). De dorpeiling uit Waghjan gaf nog aan: "Ik persoonlijk cultiveerde mijn zes 'acres' aan land met tarwe om mijn familie te voeden, maar de velden werden overspoeld. Ik ben ongerust over mijn verlies. We zullen afzien als de overheid ons niet helpt." (vrije vertaling) Hamayon Omar, hoofd van 'Veestapel en Landbouw' bevestigde uiteindelijk ook dat er in de districten Pul-I-Alam, Baraki Barak en Mohammad Agha 1800 'acres' landbouwgrond verwoest werd. Gezien ook uw familieleden tarwe kweekten op jullie gronden in Waghjan kan worden verwacht dat u van dergelijke gebeurtenissen op de hoogte zou zijn en dat u zou weten dat er een dergelijke hoeveelheid aan gronden overspoeld werd en dat er landbouwoogsten verwoest werden. Dat u ook hier niet van op de hoogte bleek te zijn is andermaal nefast voor uw geloofwaardigheid inzake uw herkomst.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat u geen enkel document heeft voorgelegd dat uw beweerde herkomst zou kunnen staven. U legde enkel een enveloppe voor die naar u werd opgestuurd vanuit Kabul. Als adres van de afzender, de neef van uw partner, werd Chehel Soton vermeld, hetgeen in het zuiden van de stad Kabul ligt.

Op basis van het geheel van de verklaringen die u heeft afgelegd moet daarenboven worden geconcludeerd dat u zelf onvoldoende inspanningen heeft geleverd om uw herkomst aannemelijk te maken. Uw antwoorden waren steevast inhoudelijk beperkt en ook wanneer er doorheen het onderhoud werd ingegaan op onderwerpen die concreet over uw eigen leefwereld handelden bleef u op de vlakte en liet u na om gedetailleerd uitleg te geven. Er mag van u verwacht worden dat u meer moeite doet om uw herkomst aannemelijk te maken en dat u inpikt op zaken die u worden aangereikt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha gelegen in de provincie Logar. De ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan wijst er, bovenop de reeds vastgestelde incoherenties en gebrekkige logica, verder op dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielerlaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mohammad Agha heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS op 17 januari 2019 én op 12 maart 2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud bovendien uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels bestaan inzake uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan en dat het uw plicht was om op waarachtige wijze klaarheid te schappen (CGVS 1 p. 29). Bij afloop van beide onderhouds werd u bovendien nogmaals gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, ook inzake de asielmotieven en de beweerde herkomstregio. U werd er zodoende op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd u meegedeeld dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België.

Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u in het kader van uw verzoek heeft voorgelegd en die nog niet eerder in deze beslissing aan bod zijn gekomen vermogen niet de voormelde conclusies te wijzigen. De foto's die u heeft voorgelegd zijn eenvoudig in scène te zetten en hebben aldus geen bewijswaarde voor het door u ingeroepen asielrelaas. Het certificaat inzake uw religieus huwelijk is op zich niet op z'n authenticiteit te controleren. Bovendien geeft dit document op zich geen zicht op de omstandigheden waarin het religieuze huwelijk tot stand is gekomen, laat staan dat het een (begin van) bewijs zou zijn voor de door u ingeroepen asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert twee middelen aan.

- In het eerste middel voert verzoekster een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève; Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;

Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Schending artikel 3 EVRM juncto Schending artikel 48/4, §2, b en c, van de vreemdelingenwet".

Verzoekster bespreekt het begrip 'vluchteling' zoals gedefinieerd in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en past de elementen van deze definitie toe. Zij herhaalt dat zij een vrees voor vervolging heeft omwille van haar familie die haar gedwongen wou laten huwen, waarop zij Afghanistan is ontvlucht met haar huidige echtgenoot J.T., met wie zij wel wou huwen. Ter staving van haar subjectieve vrees verwijst verzoekster naar haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

Ter staving van haar objectieve vrees verwijst zij naar informatie van USDOL en de UNHCR "Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 met betrekking tot kinderarbeid en gedwongen huwelijken voor meisjes in Afghanistan.

Verzoekster voert aan dat zij de bescherming van de Afghaanse autoriteiten niet kan invoeren en dat de "traditie" evenmin bescherming biedt tegen "dergelijke wanpraktijken".

- In een tweede middel voert verzoekster een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto schending van gelijkheidsbeginsel juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel".

Waar de bestreden beslissing stelt dat geen specifieke steunmaatregelen verleend dienden te worden, meent verzoekster dat geen rekening werd gehouden met het feit dat zij getraumatiseerd is "door alles wat ze in haar leven en onderweg meegemaakt heeft", alsook doordat ze al zo lang van haar partner gescheiden is.

Verzoekster benadrukt verder dat geen rekening werd gehouden met de foto's en bewijzen die zij heeft neergelegd over de vervolgingsfeiten.

Waar de bestreden beslissing tegenstrijdigheden in haar verklaringen vaststelt, meent verzoekster dat "dit zeker een fout is in de communicatie". Zij wijst er andermaal op dat zij getraumatiseerd is en voert aan dat "haar geheugens haar vaak in de steek laten".

Waar de bestreden beslissing stelt dat het niet geloofwaardig is dat verzoeksters echtgenoot dusdanig snel een mensensmokkelaar vond, licht verzoekster toe dat "mensensmokkel is een zeer bekend beroep geworden in Afghanistan. Men mag in halve dag een mensensmokkelaar vinden. Men hoeft niet direct aan mensensmokkelaar betalen. Het werkt met een systeem van waarborg of garant stellen bij een geldwisselaar. Mensensmokkelaar weet dat als een vluchteling niet betalen dan kan hij de vluchteling onderweg onder druk zitten om het geld te betalen."

Waar de bestreden beslissing verder het praktisch verloop van de vervolgingsfeiten betwist, benadrukt verzoekster dat het een traditie is in Afghanistan dat er meerdere keren een huwelijksaanzoek wordt gedaan tot wordt ingestemd. Geen enkele familie stemt in bij het eerste aanzoek.

Verzoekster meent verder, waar de bestreden beslissing haar kwalijk neemt dat zij de gevoelens voor haar partner niet kon uitleggen, dat er geen rekening mee werd gehouden dat zij een vrouw in een dorp is. Zij meent dat vrouwen van dorpen, en zelfs grote steden, zich schamen om over hun gevoelens te praten. Dit is "een onbekend begrip (taboe)" onder de Afghaanse vrouwen.

Waar de bestreden beslissing verzoeksters moeder kwalijk neemt omdat ze zo'n groot risico nam om haar dochter te helpen, stelt verzoekster dat "de moeder altijd bereid is om haar kind te helpen. Geen enkele moeder wil haar kind zien lijden. Dit is een normale reactie van elke mens die door verweerster in twijfel getrokken wordt."

Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoekster geen kennis heeft over de actuele situatie van haar problemen, voert verzoekster aan dat zij getraumatiseerd is en dat haar echtgenoot haar trachtte te "besparen van het nieuw in het land van herkomst".

Wat de motivering in de bestreden beslissing dat geen geloof kan worden gehecht aan haar herkomst betreft, wijst verzoekster er vooreerst op dat zij een laaggeschoolde vrouw is uit een dorp in Afghanistan. Zij meent dat zij "kon niet dingen memoriseren om verweerster van een antwoord te voorzien." en benadrukt dat zij een antwoord gaf op de vragen die ze wist. De commissaris-generaal houdt geen rekening met verzoeksters profiel en "vraagt vragen die men normaal gezien van een vrouw zoals verzoeker niet mag vragen". Zij benadrukt dat zij altijd thuis bleef en niet zomaar naar dorpen mocht gaan die "een paar honderd meters of kilometers ver lagen". Zij benadrukt dat het niet zo is dat zij geen dorpen kende in haar nabije omgeving en verwijst naar haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoekster voert nog aan dat de commissaris-generaal geen vragen heeft gesteld over haar dorp en haar burens. Zij wijst verder nog op de dingen die zij wel kon vermelden: "Op pagina 23 gaf ze uitleg over haar dorp dat er twee delen zijn - laag en hoog en dat ze via landbouw gronden moest passeren. Verzoeker wist wel dat als men ziek wordt dan mag hij naar een kliniek naar PULI KANDARI gaan. (pagina 26) Verzoeker wist dat het district centrum in Mohammad Agha ligt. (pagina 24) Op pagina 22 dat in de bazaar de wegen geasfalteerd waren.

Er waren bergen , maar niet in de buurt. Heer ver. Maar ze waren zichtbaar. Mijn regio heeft veel landbouw gronden.

Verzoeker wist ook wat gezaaid en geoogst wordt in haar regio. (pagina 22)”

Verzoekster licht nog toe dat:

“Verweerder heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:

Verweerder geen rekening gehouden met het profiel van verzoeker

Hij niet in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, b en c van de Vreemdelingenwet.

Een dergelijke handelswijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat dit middel gegrond is.”

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, licht verzoekster verder toe als volgt:

“Derde middel: Schending van artikel 3 EVRM juncto schending van artikel 48/4, §2, b EN c van de vreemdelingenwet:

Verweerder heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B – grond.

Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de ‘sliding scale’:

“Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”.

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door de bovenvermelde redenen. Hij is van oordeel dat hij in ondergeschikte orde in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door de bovenvermelde redenen en door het feit dat ze alleenstaande vrouw is zonder mannelijke familieleden op wie ze mag rekenen. Verzoeker partner woont nu in Griekenland.

Verzoeker kan zich nergens vestigen. In de provincie van verzoeker is sprake van willekeurig geweld.

In Kaboel of andere steden is de veiligheidssituatie evenmin veilig.”

Verzoekster citeert tevens uit informatie over de situatie van terugkeerders in Afghanistan van UNHCR, IRIN, Oxfam, RDC en Amnesty International.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- foto's van haar huwelijk (stuk 2);
- een niet-vertaalde “*huwelijksakte*” (stuk 3).

De Raad merkt op dat deze stukken reeds werden voorgelegd en zich in het administratief dossier bevinden (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 20, nrs. 1 en 2).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekster slaagt er niet in de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad vooreerst de commissaris-generaal bij dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters herkomst uit het dorp Waghjan, in het district Mohammad Agha in de provincie Logar in Afghanistan.

De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat verzoeksters (i) geografische kennis van haar onmiddellijke omgeving, (ii) haar kennis over haar eigen leefwereld, met name (a) de gewassen die haar familie verbouwde, (b) de dieren die zij hielden, (c) de moskee waar haar familieleden naartoe gingen en (d) de weg van haar huis naar dat van haar ooms, (iii) haar kennis van veiligheidsincidenten en (iv) natuurrampen in haar regio enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt en dat zij (v) geen documenten neerlegt die haar beweerde herkomst kunnen staven.

Verzoekster tracht de bevindingen van de commissaris-generaal over haar kennis te minimaliseren door te verwijzen naar haar profiel van laaggeschoolde vrouw die in een Afghaans dorp woonde en er altijd thuis bleef. Het feit dat verzoekster voornamelijk thuisbleef, is echter geen voldoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat verzoekster werd ondervraagd met vragen die aansluiten bij verzoeksters eigen leefwereld, ervaringen en profiel, zodat verzoekster niet kan gevolgd worden dat de commissaris-generaal vragen stelt die men niet aan iemand met haar profiel mag vragen. De Raad merkt immers op dat redelijkerwijze van verzoekster, zelfs als analfabete Afghaanse vrouw, mag worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar dagelijkse leven en haar beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt hierbij dat een gebrek aan scholing niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of haar zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. De Raad is aldus van oordeel dat verzoeksters profiel niet kan overtuigen als verschoningsgrond van haar ontoereikende kennis met betrekking tot haar directe leefomgeving.

Verzoeksters argumentatie dat zij antwoorden gaf als ze het wist, dat het niet zo is dat zij geen enkel dorp in de nabije omgeving kent en dat zij verklaringen heeft afgelegd over haar dorp, het ziekenhuis, het districtscentrum, de bergen en landbouwgronden en -gewassen in haar dorp, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen die op zich toelaten om te besluiten dat verzoekster haar herkomst uit Waghjan niet aannemelijk kan maken. De Raad merkt hierbij nog op, in tegenstelling tot wat verzoekster beweert in het verzoekschrift, dat uit de notities van het eerste persoonlijk onderhoud blijkt dat zij het districtscentrum niet kan situeren, noch dorpen kan opnoemen die zij onderweg tegenkomt (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 11, p. 24), hetgeen de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen inzake haar herkomst verder ondergraaft.

Volgende motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu werd vastgesteld dat uw kennis over de omgeving van uw dorp uiterst bedenkelijk en beperkt bleek te zijn. Gevraagd naar dorpen in de buurt van Waghjan repliceerde u in eerste instantie met een opsomming van districten, districtcentra of zones uit het district. Wanneer u er op gewezen werd dat er gevraagd werd naar dorpen uit uw onmiddellijke omgeving om zo uw herkomstregio te situeren stelde u dat u dit niet wist. Uiteindelijk gaf u aan dat u zelf geen enkel dorp kon noemen dat zich in de omgeving van uw woonplaats bevond (CGVS 1 p. 15). Zelfs voor iemand die naar eigen zeggen nooit buiten komt is dit merkwaardig. In gesprekken met uw familie en omgeving moeten andere dorpen toch wel al eens ter sprake zijn gekomen. Het is bovendien opmerkelijk dat uw totaal onvermogen om enig dorp uit uw omgeving te benoemen in contrast staat met uw initiële opsomming van districten en districtcentra, hetgeen in dit licht geenszins spontaan overkomt. Ook wanneer het initiatief van de PO kwam en er u diverse dorpen werden voorgelegd bleek dat deze amper een belletje deden rinkelen. Uit een lijst van tien dorpen die zich binnen een straal van enkele honderden meters tot hoogstens een paar kilometer van uw woonplaats moeten bevinden gaf u slechts bij twee dorpen aan dat u er van hoorde of van kon gehoord hebben (zie kaarten toegevoegd aan dossier en onder andere <https://mapcarta.com/14589322/Map>). Wanneer dan evenwel inzake deze dorpen werd gevraagd of u ze enigszins kon situeren gaf u aan dat u dit niet kon en u diende van beide dorpen zelfs toe te geven dat u niet wist of ze in uw eigen district lagen (CGVS 1 p. 27-29). Binnen dezelfde passage werden er u overigens nog de naam van een fort (<https://mapcarta.com/15248936>) en twee schrijnen (<https://mapcarta.com/15283628> en <https://mapcarta.com/15283694/Map>) voorgelegd die zich in de (zeer) nabije omgeving van uw woonplaats bevinden, maar ook van deze plaatsnamen leek u nog nooit gehoord te hebben (CGVS 1 p. 28-29 en CGVS 2 p. 17). Zelf kon u ook geen schrijnen benoemen uit uw regio wanneer dit werd gevraagd (CGVS 1 p. 29). De uiterst gebrekkige kennis die u tentoonspreidde is frappant en doet reeds ernstige twijfels rijzen over uw beweerde herkomst. Wanneer tijdens het onderhoud ingegaan werd op aanknopingspunten met uw eigen leefwereld bleken uw verklaringen opnieuw niet te kunnen overtuigen. Bij het eerste onderhoud bij het CGVS gaf u te kennen dat er op de gronden van uw familie enkel ajuin en tarwe werden verbouwd. U gaf, gebruik makend van Afghaanse maanden, ook voldoende correct aan wanneer deze gewassen geplant/gezaaid en geoogst werden. Tijdens dit onderhoud ontkende u voorts dat er nog iets anders werd verbouwd op de gronden van uw familie (CGVS 1 p. 14).

Tijdens uw tweede onderhoud gaf u evenwel aan dat er ook aardappelen, okra en tomaten geteeld werden op de grond van uw familie (CGVS 2 p. 15). Bovendien bleek u niet te weten wanneer deze groenten geoogst werden, zelfs niet bij benadering (CGVS 2 p. 15-16).

Gezien u zelf verklaarde dat uw leven voor het overgrote gedeelte gevuld was met huishoudelijke taken, is het opmerkelijk dat u niet zou weten wanneer de door jullie gebruikte voedingsmiddelen geoogst werden. Ofschoon u zelf niet op het land werkte betreft dit alsnog uw directe leefwereld daar u samen met uw moeder instond voor de bereiding van het eten. In die context kan redelijkerwijs worden verwacht dat u weet wanneer welke groenten klaar zijn om geoogst en gebruikt te worden. Dat u dit voor tarwe en ajuni kon duiden per maand en voor de andere groenten in het geheel geen indicatie kon geven, doet vermoeden dat uw gefragmenteerde en beperkte kennis veeleer is ingestudeerd dan dat deze werd verteld vanuit uw eigen leefwereld. Ook andere zaken waren weinig doorleefd. U gaf aan dat een groot deel van uw verantwoordelijkheid erin bestond om de veestapel, ongeveer twee koeien en drie schapen omvattend, van uw familie te verzorgen. Dienaangaande is het opmerkelijk dat u nooit zelf de dieren zou gemolken hebben. Nadat u eerst verklaarde dat u het niet zo vaak deed, gaf u meteen erna immers aan dat u het nooit heeft gedaan. Vervolgens gevraagd naar de scheerperiodes voor de schapen stelde u dat dit nooit nodig was omdat er elk jaar nieuwe dieren gekocht werden. Wanneer dan werd gevraagd waarom er niet geopteerd werd om bijvoorbeeld te fokken met de schapen om zo geen dieren meer te moeten kopen zodat uw familie zelf kon instaan voor jullie vee stelde u dat dergelijke zaken niet onder uw verantwoordelijkheid vielen. Dat u bepaalde keuzes niet zelf kon maken kan worden aangenomen, doch kan wel van u verwacht worden dat u meer informatie zou kunnen geven ter zake. Te meer omdat u zelf aangaf dat het vee uw verantwoordelijkheid was en u dus in de loop der jaren de mogelijkheid moet gehad hebben om enige kennis ter zake op te doen (CGVS 2 p. 5-8). Ook de moskee waar uw mannelijke familieleden naartoe gingen kon u niet benoemen, noch kon u deze situeren of aangeven wie er werkzaam was als mullah of qari (CGVS 1 p. 40 en CGVS 2 p. 17). Redelijkerwijs kan ook wel worden verwacht dat dergelijke zaken al eens ter sprake zouden zijn gekomen thuis. Van de weinige keren dat u buiten kwam was dit stevast om naar familieleden, zoals uw ooms, te gaan. Bijgevolg kan worden verwacht dat deze momenten u zijn bijgebleven en dat u enigszins gedetailleerd en doorleefd kan vertellen over deze uitstappen. Gevraagd naar de route tijdens het eerste onderhoud bij het CGVS beperkte u zich evenwel tot: "Ja dus mijn dorp heeft twee delen. Laag en hoog gelegen. Ik moest via de landbouwgronden vertrekken. Je kwam wel aantal huizen tegen. En dan huis van mijn oom." (CGVS 1 p. 23) U maakte geen gewag van een rivier die u diende over te steken om bij uw oom te komen. Nog verder tijdens datzelfde interview ontkende u vervolgens tot drie keer toe dat er zich in uw regio een rivier zou bevinden (CGVS 1 p. 26). In dit licht is het opvallend dat u bij het tweede onderhoud te kennen gaf dat u onderweg naar uw ooms een grote stroom passeerde. U bevestigde vervolgens ook dat deze stroom permanent gevuld was met water, dat men deze stroom met een brug kon oversteken en dat deze stroom op ongeveer tien minuten van uw woning verwijderd was (CGVS 2 p. 12-13). U werd vervolgens geconfronteerd met het gegeven dat u de vorige keer had verklaard dat u geen weet had van een rivier in uw regio. U repliceerde hierop: "Wel u vroeg me naar een rivier. Ik zag hier rivieren die zelfs boten hebben. Die stroom daar is niet zo groot. Het is gewoon een waterkanaal voor ons." (CGVS 2 p. 13) Dergelijke uitleg kan evenwel niet worden aangenomen. Wanneer u tot drie keer toe (doelbewust) gevraagd wordt naar het bestaan van een rivier in uw regio kan wel degelijk verwacht worden dat u een (volgens u) grote en permanent met water gevulde stroom zou vermelden. Te meer omdat u deze tijdens de weinige keren dat u kon buiten komen met een brug diende over te steken om naar uw ooms te kunnen gaan. Uw verklaringen ter zake kunnen zodoende bezwaarlijk als coherent aanschouwd worden. Dat u in uw eerste onderhoud geen rivier vermeldde mag trouwens verbazen. Wanneer immers verschillende kaarten geraadpleegd worden (google maps, mapcarta, AIMS-kaart en OCHA district atlas) kan telkens duidelijk de rivier (die uw volledige district doorkruist en noordelijk uitmondt in de Kabul-rivier) gesitueerd worden in uw (zeer) nabije omgeving. Wat er ook van zij, de verschillende voormelde vaststellingen doen besluiten dat uw kennis inzake elementen die uw persoonlijke leefwereld zouden moeten raken ontoereikend was en verder uw geloofwaardigheid inzake uw herkomst ondermijnt.

Verder blijkt dat u over geen enkele gebeurtenis of incident die zich in uw regio zou hebben afgespeeld iets meer kan vertellen. Gezien de (veiligheids)situatie in de regio waar u claimt afkomstig van te zijn is dit zeer opmerkelijk. U heeft verder ook geen weet van luchtaanvallen of van de aanwezigheid van buitenlandse troepen in de regio. Uw verklaringen inzake de beschrijving die uw moeder al dan niet gaf over de taliban in uw regio blijken beperkt en niet geheel coherent te zijn (CGVS 1 p. 24-25 en CGVS 2 p. 23-24). U verklaarde uiteindelijk wel dat de regio erg onveilig was, maar verder dan dit raakt u niet. Uiteindelijk geeft u aan dat u geen enkele informatie heeft over een concreet incident die zich heeft afgespeeld in uw regio (CGVS 1 p. 24-25). Wanneer er u verschillende incidenten werden voorgelegd die zich in en rond uw dorp hebben afgespeeld was u kennelijk ook niet op de hoogte hiervan. Zo bleek u niet op de hoogte te zijn van de ontvoering van drie Indische ingenieurs die onderweg waren van Logar naar Kabul en in de vallei van Waghjan werden gevangen en meegenomen werden door de taliban. U gaf aan totaal niet met dergelijke zaken bezig te zijn en altijd binnen te blijven (CGVS 1 p. 26).

Echter kan worden verwacht dat dergelijk nieuws de ronde zou doen in een ruraal dorp als het uwe en dat het incident u zodoende wel ter ore zou zijn gekomen. Daarnaast bleek u evenmin te hebben gehoord van Qaramuddin Shakib. Ook toen u werd meegedeeld dat deze (adjunct-)gouverneur gedood werd in Waghjan leek u kennelijk niet te weten waarover het ging (CGVS 1 p. 26). Opnieuw kan redelijkerwijs worden verwacht dat dergelijk nieuws, waar overigens uitgebreid over bericht werd in diverse media, ook in uw eigen dorp uitvoerig besproken moet zijn geweest. Bovendien vond dit incident plaats in april 2018, amper enkele maanden voor uw vertrek uit Afghanistan. Dat u ook hier niet van op de hoogte bleek te zijn is verder indicatief voor uw gebrekkige geloofwaardigheid inzake uw herkomst. U bleek evenmin kennis te hebben van incidenten die zich zouden afgespeeld hebben in de bazaar van Waghjan, ofschoon u aangaf dat deze slechts op 10 à 15 minuten van uw woning verwijderd was (CGVS 1 p. 27). In september van 2017 werden drie burgers gedood en raakten er minstens evenveel gewond wanneer de taliban het vuur opende op een voertuig van de lokale politie in Waghjan bazaar. Het verkeer van Kabul naar Paktia werd door het incident een half uur staande gehouden. Wanneer u met deze feiten geconfronteerd werd stelde u: "Dat zou heel goed kunnen. Zo'n dergelijke moorden gebeurt elke dag. Ook vele familieleden en verwantschappen, familiemoorden." Gevraagd of u dan zelf concrete voorbeelden kon aanhalen van dergelijke of andere incidenten die zich in uw regio afspeelden repliceerde u evenwel: "Ik weet het niet. Ik heb geen info." U werd vervolgens geconfronteerd met het weinig aannemelijke karakter van uw verklaringen. Enerzijds zegt u dat dergelijke incidenten die door de PO werden aangehaald zich dagelijks voordoen. Anderzijds blijkt dat u van geen van de concrete incidenten op de hoogte blijkt te zijn én dat u zelf ook geen eigen voorbeelden kan geven. U stelde hierop opnieuw: "Zo mensen vermoorden het is iets heel normaal in de regio en het wordt veel gedaan. We vragen zelfs niet wie het was of van welke familie. We horen alleen daar is iemand vermoord." U dient evenwel opnieuw toe te geven dat er u geen enkel incident is bijgebleven en dat u niets kan vertellen (CGVS 1 p. 27). Dat u niets kan vertellen ofschoon er zich volgens u veel incidenten voordoen in uw regio is van elke logica gespeend. Dat u bovendien klaarblijkelijk niet hoorde van het incident in de bazaar is verder niet aannemelijk, niet alleen omdat dergelijke incidenten op zich in het oog springen, maar bovenal omdat uw eigen vader werkzaam was op de bazaar van Waghjan. Het is in dit geval moeilijk aan te nemen dat u hier niet van op de hoogte zou zijn, dat uw vader er niet zou over spreken of dat het onderwerp in z'n geheel niet aan bod zou zijn gekomen thuis. Gezien de nabijheid van de voorgelegde incidenten kan, zelfs indien zou worden aangenomen dat u niet of amper buitenshuis kwam, redelijkerwijs worden verwacht dat u van dergelijke gebeurtenissen op de hoogte zou zijn. U bleek verder niet op de hoogte te zijn van conflicten in uw dorp of over familie- of clanruzies in uw dorp. Volgens uw verklaringen zou uw vader nooit iets hebben gezegd over de veiligheidssituatie, zelfs niet wanneer hem hier uitdrukkelijk om gevraagd werd. Deze uitleg kan evenwel bezwaarlijk als overtuigend aanschouwd worden. Indien u effectief uit een volatiele regio afkomstig zou zijn en uw vader ook de wens had om u en uw moeder binnenshuis te houden, kan worden verwacht dat hij wel degelijk enige informatie zou verschaffen over de precaire veiligheid in de omgeving en dat u bijgevolg ook meer zou kunnen zeggen over wat er zich afspeelden in uw directe omgeving (CGVS 2 p. 16-17). Zodoende dient te worden opgemerkt dat uw kennis over de situatie in uw beweerde herkomstregio dermate ontoereikend is dat dit verder negatief inwerkt op uw geloofwaardigheid ter zake.

Aansluitend bij het voorgaande kan verder nog worden opgemerkt dat u stelde dat u er geen weet van had dat in uw regio ooit de oogst mislukte of dat er zich ooit natuurrampen zouden voorgedaan hebben in uw regio (CGVS 1 p. 25). Deze stellingen lijken evenwel niet overeen te komen met een getuigenis die in de pers kwam in april 2016. Een inwoner van Waghjan bevestigde toen dat de Logar-rivier honderden 'acres' aan landbouwgronden had vernietigd (1 acre ~ 0,41 hectare). De dorping uit Waghjan gaf nog aan: "Ik persoonlijk cultiveerde mijn zes 'acres' aan land met tarwe om mijn familie te voeden, maar de velden werden overspoeld. Ik ben ongerust over mijn verlies. We zullen afzien als de overheid ons niet helpt." (vrije vertaling) Hamayon Omar, hoofd van 'Veestapel en Landbouw' bevestigde uiteindelijk ook dat er in de districten Pul-I-Alam, Baraki Barak en Mohammad Agha 1800 'acres' landbouwgrond verwoest werd. Gezien ook uw familieleden tarwe kweekten op jullie gronden in Waghjan kan worden verwacht dat u van dergelijke gebeurtenissen op de hoogte zou zijn en dat u zou weten dat er een dergelijke hoeveelheid aan gronden overspoeld werd en dat er landbouwoogsten verwoest werden. Dat u ook hier niet van op de hoogte bleek te zijn is andermaal nefast voor uw geloofwaardigheid inzake uw herkomst.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat u geen enkel document heeft voorgelegd dat uw beweerde herkomst zou kunnen staven. U legde enkel een enveloppe voor die naar u werd opgestuurd vanuit Kabul. Als adres van de afzender, de neef van uw partner, werd Chehel Soton vermeld, hetgeen in het zuiden van de stad Kabul ligt.

Op basis van het geheel van de verklaringen die u heeft afgelegd moet daarenboven worden geconcludeerd dat u zelf onvoldoende inspanningen heeft geleverd om uw herkomst aannemelijk te maken.

Uw antwoorden waren steevast inhoudelijk beperkt en ook wanneer er doorheen het onderhoud werd ingegaan op onderwerpen die concreet over uw eigen leefwereld handelden bleef u op de vlakke en liet u na om gedetailleerd uitleg te geven. Er mag van u verwacht worden dat u meer moeite doet om uw herkomst aannemelijk te maken en dat u inpijkt op zaken die u worden aangereikt”.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over haar herkomst uit het dorp Waghjan in het district Mohammad Agha in de provincie Logar in Afghanistan, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich hebben voorgedaan.

Ten overvloede wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing op pertinente en terechte wijze werd geoordeeld dat verzoekster evenmin de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk maakt. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat de geloofwaardigheid van deze vervolgingsfeiten wordt ondergraven door de vaststellingen dat (i) verzoekster inconsistente verklaringen aflegde inzake (a) het tijdsverloop van de huwelijksaanzoeken van A.T. en (b) de afspraak die zij maakte met J.T. om weg te lopen, (ii) het niet aannemelijk is dat J.T. hun vlucht kon regelen in de beschreven dermate korte tijdsperiode en dat verzoekster hier evenmin overtuigende verklaringen over kan afleggen, (iii) het niet aannemelijk is dat J.T. voor een *de facto* onbekende vrouw zijnde verzoekster, zoals blijkt uit haar verklaringen, het risico zou nemen om zichzelf en zijn voltallige familie in gevaar te brengen door met verzoekster te vluchten, (iv) verzoekster vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de gesprekken met haar moeder en de verdere afhandeling van de situatie door haar moeder na verzoeksters vertrek, in het licht van de door haar moeder genomen risico's, (v) het niet aannemelijk is dat verzoekster dermate weinig kennis heeft van de actuele situatie in haar thuisland met betrekking tot de door haar aangehaalde problemen.

Waar verzoekster aanvoert dat men in Afghanistan binnen een halve dag een mensensmokkelaar vindt, en dat men deze ook niet direct hoeft te betalen, stelt de Raad vast dat dit blote beweringen betreffen die hoe dan ook geen afdoende verschuiving bieden voor de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat *“In het licht van uw stelling dat uw vertrek en huwelijk met J.T. een reactie was op uw gedwongen verlovings met B. mag het verder verbazen hoe uw partner alles zo snel kon regelen zoals u beweert. Afhankelijk van welke van uw verklaringen worden aangenomen zou uw partner slechts één, twee of hoogstens dagen voor jullie vertrek uw akkoord met een definitief en geheim vertrek vernomen hebben. In dit opzicht is het dan ook uiterst merkwaardig dat hij in deze uiterst beperkte tijdsperiode: een bereidwillige chauffeur vond, de hand kon leggen op voldoende middelen of een geldschietster kon vinden om de reis te financieren, een smokkelaar kon regelen én een huwelijk met getuigen op poten kon zetten. Het spreekt voor zich dat dit verloop weinig aannemelijk is. Bovendien slaagt u er dienaangaande ook niet in om duiding te geven over het onderwerp daar uw verklaringen ter zake de wensen overlaten. U weet niet wie de chauffeur was met wie J.T. u oppikte en u weet evenmin of uw J.T. zelf deze chauffeur kende (CGVS 2 p. 4), u heeft er verder geen idee van wat de volledige naam is van de neef van J.T. waar u een nacht bij onderdook, evenmin weet u waar hij woonachtig was, zelfs de stad kan u niet vertellen (CGVS 1 p. 5 en 16 en CGVS 2 p. 18), voorts kan u niet duiden wanneer de neef in kwestie alles is beginnen regelen (CGVS 1 p. 17) of hoe de reisweg kon betaald en geregeld worden op zo'n korte tijd (CGVS 1 p. 20 en CGVS 2 p. 20 en 23). Ook over het huwelijk dat plaatsvond kon u weinig vertellen en weet u niet wie de getuigen waren of hoe deze werden bijeengebracht (CGVS 1 p. 16-17). De voormelde verklaringen, waarbij alles op amper enkele dagen tijd moet zijn geregeld en u geen enkele noemenswaardige informatie kan geven hierover, kunnen geenszins overtuigen en wijzen verder op een gekunsteld relaas waarmee u geen waarachtig zicht biedt op de omstandigheden en redenen van uw vertrek uit uw land van herkomst.”*

De algemene bewering in het verzoekschrift dat het traditie is in Afghanistan dat er meerdere keren een huwelijksaanzoek wordt gedaan tot wordt ingestemd en dat geen enkele familie instemt bij het eerste aanzoek, kan geenszins afbreuk doen aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is J.T. herhaaldelijke huwelijksaanzoeken zou doen, gelet op het feit dat zijn familie er omwille van verzoeksters eerdere verlovings niet achter stond dat hij verzoekster ten huwelijk zou vragen, noch biedt dit een verklaring voor de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat J.T. voor een *de facto* onbekende vrouw zijnde verzoekster, zoals blijkt uit haar verklaringen, het risico zou nemen om zichzelf en zijn voltallige familie in gevaar te brengen door met verzoekster te vluchten. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat: *“Naast het gegeven dat er vraagtekens kunnen geplaatst worden bij het praktische verloop van uw vertrek en huwelijk met J.T. dient in deze te worden benadrukt dat de handelswijze van J.T. op geen enkele manier als logisch kan aanschouwd worden, zeker wanneer de context van het moment in rekening wordt gebracht.*

Uit uw verklaringen blijkt immers dat J.T. na zijn eerste aanzoek, dat nota bene werd afgewezen, te weten kwam dat u reeds verloofd was geweest met een overleden familielid van u. Ofschoon u deze historiek met u meedroeg besliste J.T. om nóg twee keer uw hand te vragen bij uw familie en telkenmale werd hij afgewezen. Deze herhaaldelijke aanzoeken zijn op zich reeds twijfelachtig daar zijn eigen familie er omwille van uw eerdere verlovings niet achter stond dat hij uw hand zou vragen. Bij het derde aanzoek kwam J.T. te weten dat u opnieuw was verloofd, dit keer met B.. Desondanks bleek J.T. u niet te willen opgeven en lanceerde hij via zijn zus de idee om weg te vluchten uit jullie land van herkomst. Dergelijke handelingen kunnen eenvoudig een familievete op gang brengen en met zijn handelswijze brengt J.T. zo niet alleen zichzelf maar ook het leven van u en zijn voltallige familie, die eveneens in Waghjan woonde, in gevaar. Dat hij dermate gedecideerd lijkt en verregaande risico's voor zichzelf en zijn omgeving neemt is geenszins logisch daar hij op dat moment eigenlijk niet de minste kennis van u had. Uit uw verklaringen blijkt immers dat jullie behalve een éénmalige begroeting op een huwelijksfeest nooit contact met elkaar hebben gehad (CGVS 2 p. 24). U kan amper iets inhoudelijks zeggen over J.T. en omgekeerd heeft u er evenmin een idee van waarom hij u precies wou huwen. U stelt dan wel dat hij verliefd was maar wanneer uitgebreid ingegaan wordt op jullie relatie en gevoelens voor elkaar blijkt dat dit weinig meer behelst dan dat jullie elkaar leuk vinden, hetgeen – zo blijkt uit uw verklaringen – in hoofdzaak gebaseerd is op hoe jullie er uiterlijk uitzien (CGVS 1 p. 31-35 en CGVS 2 p. 24 en 28). Wanneer de voormelde context in ogenschouw wordt genomen, waarbij blijkt dat u en J.T. elkaar eigenlijk niet kennen en elkaar ook niet hebben gesproken, kan niet worden ingezien waarom J.T. voor een de facto onbekende vrouw het risico zou nemen om zichzelf en zijn voltallige familie in gevaar te brengen, nota bene na reeds verschillende afwijzingen en in het licht van uw nieuwe verlovings met een neef. Dergelijke gebrekkige logica doet dan ook verder twijfelen aan uw geloofwaardigheid ter zake.”

Verzoeksters verweer dat het een normale reactie is van haar moeder dat zij haar kind wil helpen, doet geenszins afbreuk aan de pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissing dat verzoekster vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de gesprekken met haar moeder en de verdere afhandeling van de situatie door haar moeder na verzoeksters vertrek, in het licht van de door haar moeder genomen risico's: *“Naast J.T. nam ook uw eigen moeder ernstige risico's door niet alleen als enige binnen uw familie u te steunen in uw wens om met J.T. samen te zijn, maar ook en vooral door uw vertrek concreet te gaan faciliteren. Uw moeder was immers op de hoogte van en ging akkoord met uw vertrek uit uw herkomstland en zij heeft u ook zelf naar het afspreekpunt gebracht vanwaar uw vertrek zou aanvatten (CGVS 1 p. 5). Uw moeder had aan uw vader verteld dat ze met u naar uw oom zou gaan (CGVS 1 p. 6). Hierdoor kan sowieso worden aangenomen dat de vragen die uw familieleden zouden hebben over uw plotse vertrek/verdwijning bij uw moeder zouden terecht komen. Desondanks blijkt dat u geen kennis heeft over wat uw moeder precies van plan was te zeggen of te doen na uw vertrek. U weet niet waar uw moeder heenging nadat u vertrok. U weet evenmin wat ze tegen de rest van de familie zei of van plan was te zeggen. Uit uw verklaringen zou immers moeten blijken dat u dit onderwerp niet heeft besproken met uw moeder (CGVS 1 p. 7 en 41 en CGVS 2 p. 2 en 29). Uit uw verklaringen blijkt bovendien algemeen dat u amper heeft gesproken over de situatie die was ontstaan. Gezien de situatie waarin jullie zich bevonden is dit andermaal weinig overtuigend (CGVS 2 p. 26). Daar jullie uiteindelijk in samenspraak tot de beslissing zijn gekomen om u te laten vluchten en rekening houdend met de faciliterende en risicovolle rol die uw moeder heeft opgenomen, kan worden verwacht dat jullie ook op een doorgedreven wijze over het onderwerp zouden hebben gesproken met elkaar, alsook over hoe uw moeder na uw vertrek met de situatie zou proberen om te gaan. Uit uw verklaringen blijkt evenwel het tegendeel. Deze waren dermate beperkt dat zij verder de aannemelijkheid en geloofwaardigheid van uw geclaimde problematiek ondermijnen.”*

Waar verzoekster verder aanvoert dat zij getraumatiseerd is door haar vlucht, wat zij in haar leven heeft meegemaakt en het feit dat zij zo lang van haar partner gescheiden is en haar geheugen haar in de steek laat, wijst de Raad erop dat thans in de huidige fase van het onderzoek geen enkel bewijs voorligt dat verzoekster over enige psychologische problemen beschikt, laat staan dat deze een invloed zouden hebben op haar cognitieve vermogens om een coherent en consistent relaas uiteen te zetten. Verzoekster toont dan ook op geen enkele wijze aan dat de in de bestreden beslissing vastgestelde inconsistenties, vaagheden en ongeloofwaardigheden in haar verklaringen te wijten zijn aan trauma's in haar hoofd die een negatieve invloed zouden hebben gehad op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming. De Raad wijst erop dat de loutere hypothetische verwijzing naar trauma's in het verzoekschrift en het feit dat haar partner haar daarom het nieuws van het thuisland wou besparen, geen verklaring noch een verschoning vormt voor verzoeksters lacunaire kennis met betrekking tot de actuele situatie met haar problemen.

Van verzoekster, die beweert vervolging te vrezende en daarom besloot te vluchten, mag in alle redelijkheid worden verwacht dat zij zich op zijn minst informeert naar de juiste stand van zaken en geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van haar persoonlijke problemen. De Raad is aldus van oordeel dat een manifest gebrek aan interesse voor essentiële elementen van haar relaas de ingeroepen vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster op ernstige wijze relativeert.

In zoverre verzoekster nog aanvoert dat praten over gevoelens een onbekend begrip en een taboe is in Afghanistan, merkt de Raad op dat dit verweer geen verschoning biedt voor verzoeksters vage en onwetende verklaringen over de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten. De medewerkingsplicht vereist immers van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielaas, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift nog wijst op de documenten die zij heeft neergelegd ter staving van haar asielmotieven, gaat zij voorbij aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing dat: *“De documenten die u in het kader van uw verzoek heeft voorgelegd en die nog niet eerder in deze beslissing aan bod zijn gekomen vermogen niet de voormelde conclusies te wijzigen. De foto’s die u heeft voorgelegd zijn eenvoudig in scène te zetten en hebben aldus geen bewijswaarde voor het door u ingeroepen asielaas. Het certificaat inzake uw religieus huwelijk is op zich niet op z’n authenticiteit te controleren. Bovendien geeft dit document op zich geen zicht op de omstandigheden waarin het religieuze huwelijk tot stand is gekomen, laat staan dat het een (begin van) bewijs zou zijn voor de door u ingeroepen asielmotieven.”* Verzoekster voert in haar verzoekschrift geen concrete en pertinente motieven aan die deze vaststellingen kunnen weerleggen.

Volgende motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Zo kan vooreerst worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u ingeroepen asielaas. Naast het gegeven dat u er bij wijlen niet in slaagde om coherente verklaringen af te leggen bleek uw relaas bovendien op cruciale punten een gebrekkige logica te vertonen.

Uit uw verklaringen moet blijken dat uw huidige partner, J.T., in de laatste anderhalve maand van uw verblijf in Afghanistan drie keer uw hand heeft gevraagd via zijn zus (CGVS 1 p. 30). Wanneer tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud bij het CGVS werd ingegaan op het tijdsverloop van deze aanvragen en er meer bepaald werd gevraagd wanneer het tweede aanvraag plaatsvond maakte u zelf spontaan een connectie met het eerste aanvraag en stelde u: “Dus een week later zijn ze tweede keer gekomen. Een week na de eerste keer. En na dat tweede aanvraag was de verlovings met mijn neef geregeld. En dan kwamen ze een derde keer.” (CGVS 1 p. 31) Bij het tweede onderhoud werd naar dit onderwerp teruggekeerd en werd er gevraagd hoe lang na het eerste aanvraag J.T. een tweede aanvraag heeft gedaan. U repliceerde hierop: “Het was een maand later. Een maand na de eerste keer.” (CGVS 2 p. 22) Dergelijke incoherenties inzake de kern van uw relaas en aangaande de meest precieze periode voor uw definitieve vertrek doen reeds twifelen aan uw geloofwaardigheid ter zake. Niet in het minst omdat u bij uw eerste onderhoud zelf spontaan de duiding deed ten aanzien van het eerste aanvraag.

De gebrekkige coherentie zette zich bovendien verder inzake de verklaringen die u aflegde over de afspraak die werd gemaakt met J.T. om samen weg te lopen. Wanneer bij uw eerste onderhoud bij het CGVS gevraagd werd naar het moment waarop jullie beslisten om de stap te zetten en jullie vertrek te concretiseren stelde u: “Eerst was ik verloofd met mijn neef, de zoon van de zus van mijn vader. Hij is om het leven gekomen. En dan heeft mijn gezin geprobeerd om mij met zijn broer te laten trouwen. Van de neef die overleden is. Volgens mijn mama was het beter om met mijn huidige man te trouwen in plaats van met die neef. Drie dagen voor mijn vertrek hadden we afgesproken die dag gaan we weglopen. Dus hij heeft in die drie dagen alles geregeld.” (CGVS 1 p. 17, 33) In het kader van uw tweede onderhoud bij het CGVS gaf u evenwel te kennen dat de zus van J.T. u pas de dag voor uw vertrek kwam informeren over het voorstel om definitief te vertrekken samen (CGVS 2 p. 4) Later tijdens datzelfde onderhoud gaf u dan weer te kennen dat de zus twee dagen voor jullie vertrek een laatste keer was langsgelopen en dat u nadien ook geen contact meer had met haar. U gaf hier na confrontatie aan dat u eerder bij het CGVS wel degelijk hetzelfde had gezegd en dat er een misverstand moet zijn gebeurd (CGVS 2 p. 20). Dit louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen kan evenwel niet worden aanschouwd als een toereikende uitleg voor de vastgestelde divergenties. Dat er ter zake ook geen misverstanden in de conclusies zijn geslopen wordt bevestigd met het antwoord dat u gaf op de vraag hoe vaak er in totaal een contact was geweest tussen uw familie en de familie van J.T.: “Het was in totaal vier keer. Twee keer voor ik verloofde met B.. En één keer erna. En één keer om te informeren om weg te gaan.”

U ontkende vervolgens nog dat er behalve deze vier rechtstreekse contacten ooit nog een ander contact was geweest, noch rechtstreeks noch onrechtstreeks, tussen iemand van uw familie en iemand van de familie van J.T. (CGVS 2 p. 27). Rechtstreeks contact tussen u en J.T. was er evenmin geweest (CGVS 1 p. 32 en 33). Gelet op voorgaande vaststellingen kan aldus worden gesteld dat uw gebrekkige coherentie bevestigd wordt en zodoende uw geloofwaardigheid verder wordt aangetast.

In het licht van uw stelling dat uw vertrek en huwelijk met J.T. een reactie was op uw gedwongen verloving met B. mag het verder verbazen hoe uw partner alles zo snel kon regelen zoals u beweert. Afhankelijk van welke van uw verklaringen worden aangenomen zou uw partner slechts één, twee of hoogstens dagen voor jullie vertrek uw akkoord met een definitief en geheim vertrek vernomen hebben. In dit opzicht is het dan ook uiterst merkwaardig dat hij in deze uiterst beperkte tijdspanne: een bereidwillige chauffeur vond, de hand kon leggen op voldoende middelen of een geldschietter kon vinden om de reis de financiers, een smokkelaar kon regelen én een huwelijk met getuigen op poten kon zetten. Het spreekt voor zich dat dit verloop weinig aannemelijk is. Bovendien slaagt u er dienaangaande ook niet in om duiding te geven over het onderwerp daar uw verklaringen ter zake de wensen overlaten. U weet niet wie de chauffeur was met wie J.T. u oppikte en u weet evenmin of uw J.T. zelf deze chauffeur kende (CGVS 2 p. 4), u heeft er verder geen idee van wat de volledige naam is van de neef van J.T. waar u een nacht bij onderdook, evenmin weet u waar hij woonachtig was, zelfs de stad kan u niet vertellen (CGVS 1 p. 5 en 16 en CGVS 2 p. 18), voorts kan u niet duiden wanneer de neef in kwestie alles is beginnen regelen (CGVS 1 p. 17) of hoe de reisweg kon betaald en geregeld worden op zo'n korte tijd (CGVS 1 p. 20 en CGVS 2 p. 20 en 23). Ook over het huwelijk dat plaatsvond kon u weinig vertellen en weet u niet wie de getuigen waren of hoe deze werden bijeengebracht (CGVS 1 p. 16-17). De voormelde verklaringen, waarbij alles op amper enkele dagen tijd moet zijn geregeld en u geen enkele noemenswaardige informatie kan geven hierover, kunnen geenszins overtuigen en wijzen verder op een gekunsteld relaas waarmee u geen waarachtig zicht biedt op de omstandigheden en redenen van uw vertrek uit uw land van herkomst.

Naast het gegeven dat er vraagtekens kunnen geplaatst worden bij het praktische verloop van uw vertrek en huwelijk met J.T. dient in deze te worden benadrukt dat de handelswijze van J.T. op geen enkele manier als logisch kan aanschouwd worden, zeker wanneer de context van het moment in rekening wordt gebracht. Uit uw verklaringen blijkt immers dat J.T. na zijn eerste aanzoek, dat nota bene werd afgewezen, te weten kwam dat u reeds verloofd was geweest met een overleden familielid van u. Ofschoon u deze historiek met u meedroeg besliste J.T. om nóg twee keer uw hand te vragen bij uw familie en telkenmale werd hij afgewezen. Deze herhaaldelijke aanzoeken zijn op zich reeds twijfelachtig daar zijn eigen familie er omwille van uw eerdere verloving niet achter stond dat hij uw hand zou vragen. Bij het derde aanzoek kwam J.T. te weten dat u opnieuw was verloofd, dit keer met B.. Desondanks bleek J.T. u niet te willen opgeven en lanceerde hij via zijn zus de idee om weg te vluchten uit jullie land van herkomst. Dergelijke handelingen kunnen eenvoudig een familievete op gang brengen en met zijn handelswijze brengt J.T. zo niet alleen zichzelf maar ook het leven van u en zijn voltallige familie, die eveneens in Waghjan woonde, in gevaar. Dat hij dermate gedecideerd lijkt en verregaande risico's voor zichzelf en zijn omgeving neemt is geenszins logisch daar hij op dat moment eigenlijk niet de minste kennis van u had. Uit uw verklaringen blijkt immers dat jullie behalve een éénmalige begroeting op een huwelijksfeest nooit contact met elkaar hebben gehad (CGVS 2 p. 24). U kan amper iets inhoudelijks zeggen over J.T. en omgekeerd heeft u er evenmin een idee van waarom hij u precies wou huwen. U stelt dan wel dat hij verliefd was maar wanneer uitgebreid ingegaan wordt op jullie relatie en gevoelens voor elkaar blijkt dat dit weinig meer behelst dan dat jullie elkaar leuk vinden, hetgeen – zo blijkt uit uw verklaringen – in hoofdzaak gebaseerd is op hoe jullie er uiterlijk uitzien (CGVS 1 p. 31-35 en CGVS 2 p. 24 en 28). Wanneer de voormelde context in ogenschouw wordt genomen, waarbij blijkt dat u en J.T. elkaar eigenlijk niet kennen en elkaar ook niet hebben gesproken, kan niet worden ingezien waarom J.T. voor een de facto onbekende vrouw het risico zou nemen om zichzelf en zijn voltallige familie in gevaar te brengen, nota bene na reeds verschillende afwijzingen en in het licht van uw nieuwe verloving met een neef. Dergelijke gebrekkige logica doet dan ook verder twijfelen aan uw geloofwaardigheid ter zake.

Naast J.T. nam ook uw eigen moeder ernstige risico's door niet alleen als enige binnen uw familie u te steunen in uw wens om met J.T. samen te zijn, maar ook en vooral door uw vertrek concreet te gaan faciliteren. Uw moeder was immers op de hoogte van en ging akkoord met uw vertrek uit uw herkomstland en zij heeft u ook zelf naar het afspreekpunt gebracht vanwaar uw vertrek zou aanvatten (CGVS 1 p. 5). Uw moeder had aan uw vader verteld dat ze met u naar uw oom zou gaan (CGVS 1 p. 6). Hierdoor kan sowieso worden aangenomen dat de vragen die uw familieleden zouden hebben over uw plotse vertrek/verdwijning bij uw moeder zouden terecht komen. Desondanks blijkt dat u geen kennis heeft over wat uw moeder precies van plan was te zeggen of te doen na uw vertrek.

U weet niet waar uw moeder heenging nadat u vertrok. U weet evenmin wat ze tegen de rest van de familie zei of van plan was te zeggen. Uit uw verklaringen zou immers moeten blijken dat u dit onderwerp niet heeft besproken met uw moeder (CGVS 1 p. 7 en 41 en CGVS 2 p. 2 en 29). Uit uw verklaringen blijkt bovendien algemeen dat u amper heeft gesproken over de situatie die was ontstaan. Gezien de situatie waarin jullie zich bevonden is dit andermaal weinig overtuigend (CGVS 2 p. 26). Daar jullie uiteindelijk in samenspraak tot de beslissing zijn gekomen om u te laten vluchten en rekening houdend met de faciliterende en risicovolle rol die uw moeder heeft opgenomen, kan worden verwacht dat jullie ook op een doorgedreven wijze over het onderwerp zouden hebben gesproken met elkaar, alsook over hoe uw moeder na uw vertrek met de situatie zou proberen om te gaan. Uit uw verklaringen blijkt evenwel het tegendeel. Deze waren dermate beperkt dat zij verder de aannemelijkheid en geloofwaardigheid van uw geclaimde problematiek ondermijnen.

Hierbij aansluitend blijkt ook dat u een onaannemelijke kennis heeft van de actuele situatie, ofschoon u wel degelijk de mogelijkheden heeft (gehad) om meer te weten te komen van wat er gebeurd is na uw vertrek. Zo is er ontegensprekelijk contact geweest tussen uw man en diens neef na jullie vertrek uit Afghanistan. Bovendien heeft nog een andere persoon, gezien uw relaas logischerwijs de zus van J.T., medewerking verleend door de foto's die u in het kader van uw beschermingsverzoek heeft voorgelegd door te geven aan de neef van uw man. Zo kan worden verondersteld dat jullie naast de rechtstreekse communicatielijn met de neef van J.T. ook nog (minstens onrechtstreeks) kunnen communiceren met de zus van J.T.. Gezien deze voor de hand liggende contactmogelijkheden en gezien de familie van J.T. in hetzelfde dorp van uw familie woont, kan worden verwacht dat jullie ook nieuws zouden kunnen verkrijgen over de situatie ter plekke. Dit bleek evenwel allerminst het geval te zijn. U heeft naar eigen zeggen niets van informatie over het verloop van de situatie noch over wat er gebeurde met uw moeder. Dit is allerminst aannemelijk. Ofschoon u aanvankelijk nog verklaarde dat uw man met niemand meer contact heeft moet u na confrontatie toegeven dat er nog contact moet zijn geweest: "Ik weet wel dat hij in contact is geweest met zijn neef. Hij stond aan zijn kant. En die zus. Maar verder neen." (CGVS 1 p. 36) Gevraagd of uw man dan contact heeft gehad met zijn zus stelde u dat u dit niet wist. Gevraagd naar hoe het komt dat u dit niet wist gaf u aan dat hij u nooit zoiets heeft verteld. Wanneer vervolgens gevraagd werd of u zelf heeft gevraagd naar een dergelijk contact stelde u: "Ik zit zelf in moeilijke situatie, neen ik heb er niet naar gevraagd." (CGVS 1 p. 36-37) Uiteindelijk geeft u ook aan dat u niet heeft gepolst naar het contact dat uw man met zijn neef moet hebben gehad. Gevraagd naar de redenen waarom dit niet het geval was repliceerde u louter: "Eigenlijk niet op gelet." (CGVS 1 p. 37) U weet voorts evenmin of uw man heeft geprobeerd om info te verkrijgen over jullie families in jullie land van herkomst en u stelt dat u hier ook nooit naar gevraagd heeft. Wanneer verder ingegaan wordt op uw gebrekkige kennis over eventuele contacten en de informatie die hieruit kon voortvloeien slaagt u er geenszins in om de lacunes en gebrekkige logica te duiden (CGVS 1 p. 37-38 en CGVS 2 p. 29-30). Uw verklaringen zijn zodoende zonder twijfel ongeloofwaardig te noemen aangezien zij er op wijzen dat u volledig nalaat om (te proberen) informatie te verkrijgen, ofschoon u op deze manier een inzicht zou verwerven in de situatie ter plekke, in de mogelijke familieproblemen die er zijn ontstaan, in het risico dat u en uw man lopen bij een terugkeer én in het lot dat uw moeder heeft ondergaan.

De verschillende incoherenties en onlogische passages die werden vastgesteld en doen besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielaanvraag, indiceren de gebrekkige oprechtheid van uw verklaringen en hebben zodoende ook een negatieve invloed op uw algemene geloofwaardigheid."

De door verzoekster in het verzoekschrift geciteerde landeninformatie inzake gedwongen huwelijken en de situatie van terugkeerders in Afghanistan kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoekster in gebreke blijft haar persoonlijke problemen en haar levensomstandigheden in Afghanistan aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoekster leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Waghjan in het district Mohammad Agha in de provincie Logar in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 11, p. 2, 29-30, 42; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 7, p. 2, 30). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee december tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP